

*Câteva sfaturi
sincere pentru fiecare
creștin*

[Romana – Romanian – روماني]

Dr. Saaleh As-Saaleh

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Mariam Oana

Revizuit de: Gabriela Gharabli

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ بعض النصائح إلى كل نصراني ﴾

« باللغة الرومانية »

د. صالح الصالح

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& مريم وانا

مراجعة: جبريلا غرابلي

2014 - 1436

IslamHouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Câteva sfaturi sincere pentru fiecare creștin Introducere

Majoritatea oamenilor sunt de acord că Cuvintele lui Allah (Dumnezeu) nu pot fi contradictorii. Ceea ce El a spus despre Sine trebuie să fie adevărat. El s-a făcut cunoscut ca Unicul, Creatorul, Începătorul, Înzestrătorul. El este Întâiul, nimic nu este înaintea Lui; Ultimul, nimic nu este după El; Cel Preaînalt, nimic nu este mai presus de El; El este cel mai aproape de creația Sa, nimic nu este dincolo de El; El este Cel cu Har nemărginit, Atotcuprinzătorul; El este deasupra Cerurilor, distinct și separat de creațiile Sale; Cel plin de Slavă și de Cinste, Milostivul, Cel Sever în pedeapsă, Atoateștiutorul, Cel Îndurător, Înțeleptul, Cel Drept, Cel mai Perfect în toate Numele și Atributele Sale. El nu zămislește și nu este născut. Nimeni nu este egal cu El și nimic nu este asemeni Lui și, astfel, El este Singurul care merită să fie adorat.

În esență, religia **revelată**¹ națiunilor dinaintea noastră și întregii omeniri până în Ziua Învierii cheamă la adorarea

¹ Religia, ca o Revelație de la Dumnezeu și în forma sa originală, este diferită de conceptul de religie înțeles de către multe persoane din Occident. Mulți oameni și-au fondat

*numai lui Dumnezeu (Allah), fără asociere de parteneri. Fiecare Mesaj de la Dumnezeu Cel Perfect este **adevărat și nu este contradictoriu**. El a încredințat mulți profeți și/sau mesageri, de la începuturile omenirii pe Pământ, cu transmiterea Mesajului Său. Începând cu Adam, Noe, Avraam, Moise, Isus (Pacea fie asupra lor!) și până la ultimul Profet, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), esența religiei a fost și este următoarea: **oamenii trebuie să se supună Creatorului lor, să se închine Lui după cum le-a fost revelat mesagerilor și/sau profeților lor**. Acesta este Mesajul adevărat și Isus (Pacea fie asupra sa!) este unul dintre marii profeți și mesageri care a fost trimis fiilor lui Israel, după Moise (Pacea fie asupra sa!), confirmând Revelația pogorâtă lui Moise (Pacea fie asupra sa!) și Evanghelia pe care el a primit-o de la Allah. Același Mesaj a fost confirmat și de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a crezut în adevărata Evanghelie a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și a transmis omenirii Revelația finală și cea mai completă, Coranul.*

Coranul, fiind Cuvântul lui Allah, confirmă adevărata natură a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), acest lucru nefiind

pentru ei înșiși anumite discipline și practici și le-au numit „religii”. Cuvântul lui Allah în toate religiile revelate a avut un mesaj concret, definind relația dintre om și Creatorul Său. Ultimul și cel mai cuprinzător Mesaj, care acoperă toate aspectele vieții până în Ziua Învierii, i-a fost revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

cunoscut de mulți. Această carte va introduce cititorul în textele coranice legate de Isus (Pacea fie asupra sa!), sperând că astfel va deveni clar adevărul privind personalitatea lui.

Saaleh As-Saaleh

Un Miracol... Și Omul a Fost Născut

O familie de onoare

Familia lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este *Familia lui Imran*. Aceasta a fost o familie aleasă de Allah:

„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui ‘Imran peste ‘Aalameen (toate lumile, adică peste omenirea și djinnii din vremea lor), ~ Ca scoborători unii din alții. Allah este Sami’, ‘Alim [Cel care Aude Totul, Atoateștiutor].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:33-34]

O mamă onorabilă aflată sub protecția lui Allah

Atunci când mama Mariei, soția lui ‘Imran a fost însărcinată, a făcut un jurământ:

„Soția lui ‘Imran a zis: «Rabbi¹ (Allah), Îți juruiesc (numai) Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție (liber de toate muncile pământeste, să slujească Locul Tău de Adorare)! Primește-l de la mine! Tu ești As-Sami’, Al-‘Alim [Cel care Aude Totul, Atoateștiutor]!”. [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:35]

¹ *Allah este Ar-Rabb* – El este Cel care a dat tuturor lucrurilor putere să crească, să se miște și să se schimbe, Cel Căruia îi aparține întreaga creație, Preaînaltul, Cel de fără egal în Suveranitatea Sa, Susținătorul tuturor lucrurilor

Allah a acceptat suplicația ei și s-a născut Maria (Pacea fie asupra ei!), crescută sub protecția profetului Zaharia (Pacea fie asupra sa!), după cum Allah Preaînaltul a poruncit:

„Domnul ei (Rabb - Allah) a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în Al-Mihraab (un loc de rugăciune sau o cameră separată) în templu (să o viziteze), găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:37]

Allah a ales-o pe ea peste toate femeile din timpul ei:

„Și (amintește-ți) când Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată (te-a purificat de politeism și necredință). El te-a ales peste femeile Al-‘Aalameen (lumilor, adică peste omenirea și djinnii din vremea ei)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:42]

Vestea cea Bună

Îngerii i-au adus Mariei (Pacea fie asupra ei!) vestea bună despre nașterea unui „Cuvânt” de la Allah. Cuvântul a fost „Fii”, și el a fost! Acesta este Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!):

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt („Fii!” – și el a fost! Adică Isus, fiul Mariei) din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa (Isus), fiul Mariei, măreț în

această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși.» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:45-46]

„Cuvântul” **nu** a fost Dumnezeu, a fost un *Cuvânt* de la Dumnezeu, rostit de El; este Cuvântul „Fii”- și el a fost! Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) este o creație a Poruncii lui Allah: „*Fii!*” Aceasta înseamnă că el nu este parte a lui Allah. El, Preaînaltul nu S-a divizat în ceva sau cineva.

Isus: fără tată pământesc!

Adam: fără tată pământesc și fără mamă!

O creație miraculoasă!

Atunci când Maria (Pacea fie asupra ei!) a primit vestea, a pus întrebarea:

„Ea a zis: «Doamne (*Rabbi*), cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii» și el este de îndată!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:47]

Această creare miraculoasă a sa nu-l face pe Isus (Pacea fie asupra sa!) „fiul al lui Dumnezeu”. Adam (Pacea fie asupra sa!) nu a avut nici mamă, nici tată. De aceea ar trebui să-l numim „Divinitate specială”? Nimeni nu a susținut acest lucru!

Cugetați asupra ceea ce a spus Allah cu privire la Adam și Isus (Pacea fie asupra lor!):

„Cu adevărat, înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis (El) lui «Fii!» și el a fost. ~ Adevărul vine de la Domnul tău și nu va fi dintre aceia care se îndoiesc!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59-60]

Allah nu zămislește. El, Preaînaltul spune în Coran:

„Și ei zic: «Cel Milostiv (Allah) și-a luat un fiu¹!» ~ Voi spuneți un lucru cumplit! Aproape că Cerurile se crapă de aceste (vorbe), Pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv (Allah) un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu! ~ Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi, ~ El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine. ~ Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur (fără niciun ajutor, protector sau apărător).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:88-95]

Conceperea

După conceperea miraculoasă, Maria (Pacea fie asupra ei!) a născut un băiat, sub un curmal:

„Pomeniște în Carte (Coranul, o, Mohammed, de povestea ei) de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:16]

¹ Așa cum au spus evreii: „Ezra este fiul lui Allah”, și așa cum spun creștinii că Isus (Pacea fie asupra sa!) este „fiul născut al lui Dumnezeu”, iar arabii păgâni susțineau că „El are fiice născute (Îngerii)”. Și acest lucru a fost de asemenea susținut și în mitologia greacă. Allah este mai presus de ceea ce ei I-au atribuit Lui!

„Și a pus între ea și între ei (familia ei) un văl! Și atunci am trimis Noi¹ la ea Duhul Nostru (îngerul Gavriil), care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:17]

„A zis ea: «Caut apărare la Cel Milostiv (Allah) față de tine! Dacă tu ești cuvios, (nu te apropia de mine)!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:18]

„I-a răspuns el (îngerul): «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:19]

„Însă ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun bărbat și nici târfă nu sunt?»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:20]

„I-a răspuns el: «Așa este! Dar Domnul tău a zis: „Acesta pentru Mine-i (un lucru) ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră (Allah)! Acesta-i un lucru (demult) hotărât (de Allah)!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:21]

„Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat (în Bethleem, la 4-6 mile de Ierusalim).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:22]

¹ „Noi”- se referă la Allah Însuși și se numește pluralul regal, folosit pentru Slăvire și Preamărire. Este des folosit în limbile semitice pentru monarhi, la fel ca atunci când regina Angliei vorbește despre sine, este normal, să folosească acest plural regal de „noi”. Lui Allah îi aparține cel mai bun exemplu. El este Singurul și Unicul în toate Atributele Sale

„Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: «O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:23]

„Dar (un glas) a strigat-o (pruncul Isus sau Gavriil) de sub ea, zicându-i: «Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:24]

„Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete coapte!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:25]

„Așadar, mănâncă, bea și fii fericită (de copilul tău)! Iar de vei vedea tu vreun om, spune-i lui: «Eu i-am juruit Celui Milostiv (Allah) un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu niciun om!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:26]

Apoi ea a venit cu pruncul Isus (Pacea fie asupra sa!) la neamul ei, iar lor nu le-a venit să creadă ceea ce văd:

„Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l (pe copil în brațe). Și i-au zis ei: «O, Maria, tu ai făcut *Fariyya* (un lucru îngrozitor)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:27]

„O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om (făcător) de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 18:28]

Iar Isus (Pacea fie asupra sa!) a început să vorbească din leagăn:

„Ea (Maria) a făcut semn spre el, dar ei au zis: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?»”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:29]

„Dar el (pruncul Isus) a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut profet!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:30]

„Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit Rugăciunea și Dania (caritatea obligatorie), cât voi trăi.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:31]

„Și bunăcuviință față de născătoarea mea¹! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:32]

„Și *Sallam* (pacea) fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri (după coborârea sa pe Pământ, anterior Zilei Judecării) și în ziua în care voi fi adus la viață (înviat din mormântul său în Ziua Judecării)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:33]

¹ Este foarte ciudat să citești în Biblie o afirmație atribuită lui Isus (Pacea fie asupra sa!) în care a fost nepoliticos față de mama sa. În Ioan 2:4 găsim: „Isus i-a răspuns: «**Femeie, ce am a face Eu cu tine?** Nu Mi-a venit încă ceasul.»”. De asemenea, în Matei 12:47-48 găsim: „Atunci cineva I-a zis: «Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară și caută să vorbească cu Tine.» ~ Dar Isus a răspuns celui ce-I adusese știrea aceasta: «**Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?**»”
Cu siguranță acestea nu sunt cuvintele unui mare profet, care are un caracter moral perfect. Este o insultă la adresa lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pe care Allah nu o acceptă

Apoi, Allah subliniază realitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru toți cei care au vreo îndoială cu privire la el sau la Mesajul său:

„«Acesta este Isus, fiul Mariei!» Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc (sau o contestă)!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:34]

„Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu¹! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice «Fii!», iar el este!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:35]

¹ Referindu-se la calomniile creștinilor împotriva lui Allah, spunând că Isus (Pacea fie asupra sa!) este fiul lui Allah. Într-un alt verset coranic Allah spune: **„Au spus (evreii, creștinii șo păgâni): «Allah și-a luat un fiu (copii sau urmași)». Nici vorbă! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Toate Îi sunt ascultătoare Lui! ~ El este Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului și dacă hotărăște un lucru, El spune doar: «Fii» și acesta este!”**[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:116-117]. Aceasta a fost o trăsătură comună în istoria omenirii în a-l asemăna pe Allah cu o ființă umană, într-un fel sau altul, însă Allah este Unic! Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Allah a spus: «Fiul lui Adam spune o minciună împotriva Mea, chiar dacă el nu are dreptul să facă acest lucru și Mă ponegrește deși nu are dreptul să facă acest lucru. Ceea ce minte el împotriva Mea este că Eu nu-l pot recrea așa cum l-am creat pe el înainte; cu ceea ce mă ponegrește este susținerea lui că Eu am fiu (urmași, etc). Nu! Slavă**

Lui Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a fost dată Revelația (Evanghelia adevărată) întărită de miracole, deoarece oamenii din timpul lui au crezut foarte puternic în miracole. Înfăptuirea miracolelor de către Isus (Pacea fie asupra sa!) a ajutat la convingerea oamenilor că el este mesagerul lui Allah.

„Și El (Allah) îl va învăța (pe Isus) scrierea și Al-Hikmah¹ (înțelepciunea), Tora și Evanghelia.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:48]

„Și trimis (Isus) la fiii lui Israel (le va zice): «Eu vin la voi cu semn de la Domnul (Rabb) vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah². Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce

Mie! Sunt departe de a-Mi lua soție sau fiu (urmași)!»” (Bukhari)

¹ Modul de înțelegere și aplicare a religiei (a actelor de adorare) și înțelepciunea în relația cu oamenii, în chemarea lor la supunerea față de Allah, și scopul creării lor

² Sunt unii care ar spune: „Dar Isus a înviat morți, astfel el este Dumnezeu”. Adevărul însă este că Isus (Pacea fie asupra sa!) a înfăptuit miracole doar prin Voia lui Allah, Dumnezeul lui. Conform Bibliei, Isus (Pacea fie asupra sa!) spune: „...nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.” (Ioan 5:30), „Toată puterea Mi-a fost dată...” (Matei 28:18), „Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu...” (Matei 12:28), „Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut

păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:49]

„Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:50]

Și un Mesaj clar:

„Allah este Stăpânul (*Rabb*) meu și Stăpânul (*Rabb*) vostru. Așadar, adorați-L pe El (Unicul)! Aceasta este o cale dreaptă!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:51]

Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;” (Faptele Apostolilor 2:22), „Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un Om care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu...” (Ioan 8:40). Omul-profet Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) a fost creat și i s-a dat Revelația de la Allah pentru a îi chema pe fiii lui Israel să-l adore pe Allah Unicul. În același timp, la fel ca altor profeți și mesageri de dinaintea sa, Allah i-a dat puterea de a înfăptui miracole pentru a arăta semnele Lui celor care au fost chemați să se supună lui Allah

Întoarcerea inimilor către Mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Isus (Pacea fie asupra sa!) a perseverat în chemarea oamenilor la Calea lui Allah. Prin Voia lui Allah, apostolii săi l-au susținut în fața necredincioșilor:

„Și când Eu (Allah) le-am revelat apostolilor (prin Isus), zicând: «Credeți în Mine și în Trimisul Meu!», au răspuns ei: «Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire musulmani (supuși voinței lui Allah)!».”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:111]

„Apoi, când Isus a simțit necredința lor (a fiilor lui Israel), le-a zis: «Cine sunt sprijinitorii mei (în chemarea) la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinitorii (religiei) lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie (lui Allah) că noi Îi suntem supuși (musulmani)! ~ Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și-l urmăim pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie». ~ Și ei (necredincioșii) au viclenit (să-l ucidă pe Isus), dar Allah a făcut ca planurile lor să nu izbutească, fiindcă Allah este cel mai bun dintre plănuitori!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:52-54]

Calitățile lui Isus

(Pacea fie asupra sa!)

Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost de natură umană, o singură esență și nu trei, și un Mesager al lui Allah:

„O, voi oameni ai Scripturii (evreii și creștinii)! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei (nu mai mult de atât), este trimisul lui Allah, Cuvântul Său («Fii!» - și el a fost) pe care El l-a transmis Mariei și un duh (*Ruh*) de la El. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi. Și nu spuneți «Trei!» (trinitate). Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui (Allah) sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este cel mai bun *Wakil* (Ocrotitor).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:171]

„Mesia (Isus), fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea trimișilor de dinainte de el, iar mama lui (Maria) este o femeie cu evlavie adevărată (*Siddeeqah*). Amândoi mâncau bucate (ca oricare dintre ființele umane, însă Allah nu mănâncă)¹. Privește ce *Aayaat* (semne, dovezi, evidențe, revelații, etc.) învederate le trimitem Noi

¹ Isus și mama lui (Pacea fie asupra lor!) au mâncat și au umblat pe străzi. Allah nu are nevoie de nimic, El este Autosuficient. Divinitatea este doar al lui Allah și nu o calitate a ființelor umane create de El

și apoi privește cum sunt ei îndepărtați (de la adevăr)!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:75]

Deși Isus (Pacea fie asupra sa!) este un *Ruh* (duh) de la Allah, acest lucru nu înseamnă că Isus (Pacea fie asupra sa!) este o parte a lui Dumnezeu Însuși. Allah l-a numit pe Gavriil *Ruhana* (sau *Ruh*, adică Siritul Nostru) și noi știm că Gavriil este un înger creat de El. În mod similar, Allah spune despre Ceruri și Pământ că:

„Și El v-a supus vouă toate cele care se află în Ceruri și care se află pe Pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un neam de oameni care chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 45:13]

În mod evident, Cerurile și Pământul sunt parte a creației lui Allah și nu fac parte din Allah Însuși. De asemenea, putem citi în Coran: Mesagerul lui Allah, Casa lui Allah (referindu-se la Ka'bah din Mecca). Mesagerul, Casa, etc., sunt ca și Duhul lui Allah, în sensul că acestea sunt lucruri sau persoane create, Semne onorabile ale lui Allah. Cu toate acestea, atunci când una dintre cele două substantive este Allah, iar cel de-al doilea nu este nici persoană, nici un obiect, atunci acesta nu este un lucru creat, ci o calitate al lui Allah, cum ar fi de exemplu: Cunoașterea lui Allah etc.

Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu este un atribut (o parte) al lui Allah. De fapt, Allah spune că toți cei care cred că Isus (Pacea fie asupra sa!) este parte a lui Dumnezeu sunt *Kufr* (necredincioși):

„Necredincioși sunt aceia care zic: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei». Spune (o, Mohammed): «Cine L-ar

putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe Pământ? Ale lui Allah sunt împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este cu putere peste toate! (*Qadir*)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:17]

Modul de creare al lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este unul dintre semnele Voinței lui Allah, care dovedește Puterea lui Allah de a Crea după Voința Sa: dintr-un bărbat și o femeie (noi), dintr-o femeie fără bărbat (Isus), și fără bărbat și fără femeie (Adam):

„...și am făcut din ea și din fiul ei (Isus) semn pentru *Al-Aalameen* (omenire și djinni).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:19]

Isus (Pacea fie asupra sa!) are onoarea de a fi robul lui Allah:

„Mesia nu se va dezice niciodată de ai fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați (lui Allah), iar acela care se dezice de la slujirea Lui și se arată trufaș îi va aduna la El laolaltă.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:172]

Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a pretins niciodată că ar fi Dumnezeu (Allah)

Niciunul dintre cei care primesc Revelația de la Allah nu poate pretinde despre el însuși că ar avea Divinitatea sau că este Dumnezeu:

„Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea și *Al-Hukma* (cunoașterea și înțelegerea legilor religiei) și Profeția să spună apoi lumii: «Fiți adoratorii mei, și nu ai lui Allah», ci (se cuvine să spună): «Fiți *Rabbaaniyyuun* (supușii Domnului, învățați al religiei, cei care practică ceea ce știu și îi învață și pe alții), pentru că voi ați învățat Cartea și ați iscodit-o». ~ Și el nu vă va putea porunci să-i luați pe îngeri și pe profeți drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost supuși (ai lui Allah, musulmani)?!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:79-80]

Această declarație de la Allah afirmă natura umană a profeților și mesagerilor. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în legătură cu acest lucru:

„Nu exagerați în a mă lăuda așa cum creștinii îl laudă pe fiul Mariei, pentru că eu sunt doar un rob. Deci chemați-mă Robul lui Allah și Mesagerul Său.”¹

¹ *Sahih* Bukhari

Prin exagerarea în laudarea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)¹ s-a ajuns ca unii să-l considere o divinitate asociată lui Allah! Cu siguranță, acest lucru înseamnă necredință în Allah, Unicul, Perfectul și Cel Autosuficient:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei!»...” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:72]

Iar Isus (Pacea fie asupra sa!) a subliniat:

„...Doar a zis Mesia (Isus): «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul (*Rabb*) meu și Domnul (*Rabb*) vostru!» Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:72]

Și iată un avertisment pentru cei ce consideră pe Dumnezeu o treime din trei, un concept neînțeles de mulți creștini. Acest concept al trinității a fost adoptat de biserica pauliană în anul 325 d.H., nefiind niciodată propovăduit de Isus (Pacea fie asupra sa!) însuși:

„Necredincioși sunt și aceia care spun: «Dumnezeu este treimea din trei (Trinitatea)», căci nu există altă divinitate în afară de Allah cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre

¹ Având în vedere caracterul slab al omului, această exagerare a atins multe persoane, altele decât Isus (Pacea fie asupra sa!). Oameni din diferite părți ale lumii au inventat asociați Creatorului, oferind lor rugăciuni și alte acte de adorare

ei chin dureros.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:73]

Allah îi cheamă să se căiască, spunând:

„Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este Ghafur, Rahim [Iertător, Îndurător].”[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:74]

Căința este un lucru plăcut în fața lui Allah, deoarece este o dovadă de supunere Lui, iar această exprimare a căinței nu are nevoie de niciun intermediar. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah este mult mai mulțumit de căința robului Său, decât ar fi oricare dintre voi atunci când își găsește cămila pe care a pierdut-o în deșert.”¹

¹ *Sahih* Bukhari

Complotul și Învierea

Fiecare profet a fost respins de toți cei care nu au acceptat Mesajul pe care l-a primit de la Allah. Așa cum au făcut și cu ceilalți profeți trimiși lor, fiii lui Israel s-au opus și lui Isus (Pacea fie asupra sa!), complotând pentru uciderea lui.

„Noi am încheiat legământ cu fiii lui Israel și am trimis la ei profeți. Dar de fiecare dată când vine la ei un trimis cu ceea ce nu era plăcut pentru sufletele lor, parte din ei i-au învinuit că mint, parte din ei i-au omorât.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:70]

Toți necredincioșii au fost blestemați de Allah:

„Blestemați au fost aceia dintre fiii lui Israel care nu au crezut, prin ce au spus David și Isus, fiul Mariei, și asta pentru că s-au răzvrătit (împotriva lui Allah și a Mesagerului Său) și au călcat poruncile.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:78]

„Și din pricina necredinței lor (evreii) și a clevetirilor grele pe seama Mariei (acuzând-o de preacurvie și de ticăloșie).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:156]

Allah l-a salvat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) de limbile și mâinile lor, luându-l la El:

„Când Allah a spus: «O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine (cu trup și suflet), te voi mântui de cei care nu cred..»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:55]

„«....Și i-am respins pe fiii lui Israel de la tine (când au vrut să te omoare), când tu le-ai adus semnele învederate. Iar aceia dintre ei care nu au crezut au zis: Aceasta nu este decât vrăjitorie limpede!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:110]

Salvarea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) de la răstignire și apoi înălțarea lui

Evreii au susținut și încă susțin că ei l-au crucificat pe Isus (Pacea fie asupra sa!), însă Allah l-a salvat și l-a înălțat la El:

„Și din pricina vorbelor (a evreilor) lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut (cineva) să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus), au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât (pe Isus, fiul Mariei).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:157]

„Ci Allah l-a înălțat la El (pe Isus). Iar Allah este ‘Aziz, Hakim [Puternic și Înțelept].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:158]

Acesta a fost o mare onoare pentru Isus (Pacea fie asupra sa!).

Revenirea lui Isus

(Pacea fie asupra sa!)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a vorbit despre revenirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pe Pământ înainte de venirea Zilei Judecării:

„...și el (Isus) va coborî la minaretul¹ alb, în partea de est a Damascului, purtând două veșminte vopsite cu galbenșofran, susținându-și mâinile pe aripile a doi îngeri. Când își va înclina capul, stropi de sudoare vor cădea, iar când îl va ridica, picuri de mărgăritar se vor împrăștia. Fiecare necredincios ce va simți mireasma lui va muri, iar răsuflarea sa va ajunge până acolo unde se va putea zări cu privirea. Apoi îl va căuta (pe Dajjal – Falsul Mesia) și îl va găsi la intrarea în *Ludd*² și îl va ucide...”³

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Pe Cel în mâna căruia se află sufletul meu, cu siguranță, (Isus) fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!) în curând va coborî printre voi și va judeca drept printre oameni, după Legea Coranului (ca un conducător drept), el va rupe

¹ În apropierea părții de est a *Marii Moschei* sau *Moscheea Umayyad* din Damasc

² *Ludd*, oraș situat pe pământul palestinian ocupat de Israel

³ *Sahih Muslim*

crucea și va ucide porcii și nu va exista Jizya¹. Banii vor fi atât de mulți încât nimeni nu-i va mai accepta, și o singură prosternare la Allah (în rugăciune) va fi mai bună decât întreaga lume cu tot ceea ce se află în ea.”

Naratorul acestui *hadith* a spus ca Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat²:

„Dacă vreți puteți recita (acest verset din Coran):

«Nu va fi niciunul dintre oamenii Cărții (evreii și creștinii) care să nu creadă în el (că Isus este Mesagerul al lui Allah și ființă umană), înaintea morții sale³. Iar în Ziua

¹ *Jizya*, o taxă impusă nemusulmanilor care au vrut să-și păstreze religia refuzând islamul. Această taxă nu va fi acceptată de Isus (Pacea fie asupra sa!), pentru că toți oamenii vor trebui să îmbrățișeze islamul, neexistând altă alternativă. Aceasta este religia tuturor profeților și mesagerilor și este singura și unica religie acceptată de Creator

² *Sahih Bukhari*

³ „*Înaintea morții sale*” are două interpretări: a) înaintea morții lui Isus (Pacea fie asupra sa!), după coborârea lui din Ceruri și după ce va face dreptate, atunci când Allah va trimite un vânt plăcut care, după spusele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): **„...va lua viața fiecărui musulman și numai cei răi vor supraviețui, care vor comite adulter ca și măgarii și apoi va veni Ultima Oră.”** – relatat în *Sahih Muslim*; b) moartea unui evreu sau creștin, în momentul apariției Îngerului Morții, atunci când va realiza că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost Dumnezeu, și nici fiul lui Dumnezeu!

de Apoi, el (Isus) va fi martor împotriva lor.»
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:159] ”

***De ce Isus (Pacea fie asupra sa!)
va conduce după Coran
și nu după Evanghelie?***

Esența religiei lui Allah revelată tuturor profeților și mesagerilor este una: cheamă la adorarea și supunerea lui Allah Unic și negarea zeităților false. Acesta este **Islamul**. Acest Mesaj a existat și în Evanghelia originală care i-a fost revelată lui Isus (Pacea fie asupra sa!), la fel ca și în celelalte Scripturi, înainte, și în Revelația finală trimisă omenirii:

„Noi am trimis la fiecare comunitate (Ummah) un trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah (Unic) și țineți-vă departe de Taghut (zeitățile false)!...»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:36]

„Unica religie acceptată de Allah este Islamul (supunere totală Voinței lui Allah, respectarea Legilor Sale și adorarea doar a Lui, Unic)...” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:19]

Isus (Pacea fie asupra sa!) a confirmat Tora de dinaintea lui și a propovăduit Evanghelia chemându-i pe fiii lui Israel la supunere față de Allah, așa cum apare și în Tora. El nu a propovăduit nimic care să contrazică Evanghelia, cum ar fi trinitatea sau atribuirea unui fiu lui Dumnezeu etc. Toate aceste concepte false au fost expuse în ultima Revelație, Coranul, unde Allah a declarat că El a încheiat un legământ cu toți profeții, inclusiv cu Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și (adu-ți aminte) când Allah a încheiat un legământ cu profetii, (le-a zis El): «Vă dau vouă o Carte și *Al-Hikmah* (Înțelepciune). Apoi, dacă va veni la voi un trimis (Mohammed, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!». Le-a zis El: «Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine (pe care am încheiat-o cu voi)?» «Consimțim!» au răspuns ei. Atunci a zis Allah: «Așadar fiți martori, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei ce fac mărturie!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:81]

Legământul este o mărturie a mesajului unificat al tuturor mesagerilor lui Allah. Firesc, Isus (Pacea fie asupra sa!) este un supus al lui Allah și al Mesajelor Sale. El a respectat Legământul în care i s-a spus lui de venirea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El a adus acest lucru la cunoștința fiilor lui Israel, îndeplinind, prin urmare Legământul, și a cerut adeptilor săi să urmeze ultimul Mesaj trimis omenirii, Coranul, și să creadă în el, atunci când acesta va ajunge la ei:

„Și (adu-ți aminte) când Isus, fiul Mariei, a zis: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad¹!» Și când el (Ahmed,

¹ Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Eu am cinci nume: eu sunt Mohammed și Ahmed; eu sunt Al-Maahi, cel prin care Allah va elimina Al-Kufr (necredința); eu sunt Al-Hashir, cel care va fi primul înviat, după mine vor fi înviați ceilalți oameni; și eu, de asemenea, sunt Al-‘Aaqib**

adică Mohammed, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) **le-a adus semnele limpezi, ei au zis: «Aceasta este vrăjitorie învederată!»** [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 61:6]

Prin urmare, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu va conduce după alte legi decât după Legea lui Allah, iar dat fiind că ultimul Mesaj al lui Allah este Coranul, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu va chema oamenii să atribuie parteneri în Divinitate lui Allah. El nu-i va chema pe evrei și pe creștini să-l considere pe el, sau pe călugări, sau pe rabini parteneri în Divinitate cu Allah:

„Ei (evreii și creștinii) îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Tora și în Evanghelie)

(ultimul dintre profeți).” – Sahih Bukhari. Literal, „Ahmed” înseamnă: „*Cel care-l laudă pe Allah mai mult decât alții.*” Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este prezis în Deuteronomul 18:18 și în Evanghelia după Ioan 14:16, 25, 26, 27 după cum urmează: **„Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.”** și respectiv **„El vă va da un alt Mângâietor”**. Creștinii înțeleg că „*Mângâietorul*” este Duhul Sfânt. Însă Duhul Sfânt este îngerul Gavriil, cel care l-a susținut și la îndrumat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) de-a lungul misiunii sale. Cuvântul „*Mângâietor*” este traducerea de limba greacă a cuvântului „*Paracletos*” care a fost denaturat, cuvântul original fiind „*Peryclytos*” care în traducere corectă are același înțeles cu ceea ce înseamnă „Mohammed” sau „Ahmed”

să nu adore decât un singur Dumnezeu (Allah), în afara căruia nu este alt Dumnezeu¹. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:31]

Acesta este motivul pentru care oamenii Scripturii (evreii și creștinii) sunt chemați să se îndepărteze de a adora pe altcineva în afară de Allah:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-le: Mărturișiți (cel puțin) că noi suntem supuși!».” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:64]

¹ În timp ce Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) recita acest verset, ‘Adiy ibn Hatim (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus: „O, Mesager al lui Allah, ei (evreii și creștinii) nu îi adoră pe ei (pe rabini și pe călugări).” Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cu siguranță că fac acest lucru. Ei (rabinii și călugării), au făcut lucrurile permise să fie nepermise, iar cele nepermise să fie permise, iar ei (evreii și creștinii) i-au urmat (știind că cele nepermise au fost făcute permise și viceversa), și făcând astfel, i-au adorat pe ei.”** - acest *hadith* a fost relatat Ahmad, Tirmidhi și Ibn Jarir

Ce urmează apoi?

Acest mesaj este un sfat pentru creștini în mod particular, iar esența lui se adresează, de asemenea, și celor care urmează alte credințe în afară de islam. Mesajul este următorul: profeții, mesagerii, sfinții, oamenii dreptcredincioși, copacii, râurile, Luna, Soarele, planetele, stelele, dorința, focul, lumina, Budha, preoții, călugării, rabinii, sheicii, templele, crucile, eroii, oamenii (galbeni, negri sau albi), filosofii, emoțiile etc. **sunt toate create într-o formă sau alta**. Toate acestea nu sunt autosuficiente și nu sunt divine. Dreptcredincioși în fața lui Allah sunt cei pioși care urmează, speră, iubesc și se tem de dragul lui Allah și care nu Îi asociază Lui parteneri în adorare.

Cei mai nobili dintre toți oamenii sunt profeții (Pacea fie asupra lor!) și cei care i-au urmat, care se supun Voinței lui Allah. În Coranul cel Glorios ni se spune:

„Spuneți: «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și în ceea ce i-a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și lui Al-Asbaat (cele douăsprezece seminții, nepoții lui Iacob); în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat [tuturor] profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui îi suntem supuși [musulmani]!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:136]

Ultimul dintr profeți este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Întreaga omenire

este îndemnată să I se supună lui Allah și Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

- **pentru Viața de Apoi**, sunt vești bune pentru cei care sunt ascultători. Allah spune:

„... iar acela care este supus lui Allah și Trimisului Său (Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pe acela îl va face (Allah) să intre în Grădini pe sub care curg pâraie (în Paradis), pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:13]

Cât pentru cei care sunt neascultători și depășesc limitele impuse de religie, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adus Cuvintele Domnului său:

„Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și calcă orânduiele Lui, îl va face Allah să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjosoare.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:14]

Veștile bune și avertizările aduse de către mesageri (Pacea fie asupra lor!) sunt factorii cheie ce influențează sufletul omului. În mod natural, sufletul aspiră la ceea ce este bun și iubește să evite ceea ce este rău. Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) au luminat sufletul omului prin informarea lui despre o răsplătă măreață (Paradisul), ce poate fi câștigată prin intermediul unei credințe puternice și prin fapte bune. După aflarea acestei vești, omul este dornic să câștige un bine atât de mareț. De asemenea, atunci când acesta va afla despre răul cel puternic ce i se poate întâmpla (Focul Iadului) dacă

Îl respinge pe Allah și Mesajul Său, omul se va abține de la a comite ceea ce poate produce durere pentru el însuși.

Vestea cea bună despre Binecuvântările lui Allah este un fapt care aduce dulceața inimii și satisfacția sufletului, ca și plăcere pentru simțurile noastre interioare. Iată ceea ce ne spune Allah Preaînaltul despre Paradis:

„(Ei se vor afla) pe paturi împletite ~ Întinși pe ele față în față. ~ Și se vor plimba printre ei (servindu-i) feciori veșnic tineri, ~ Cu potire, cu ulcioare și cu un pahar de la un izvor, ~ Nu vor avea dureri de cap de la ele și nici nu vor fi amețiți. ~ Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg ~ Și carne de pasăre pe care o poftesc, ~ Și (acolo vor fi) hurii (femei credincioase) cu ochii mari (asemănători soțiilor celor care sunt *al-muttaqun* - cei pioși) ~ Asemenea mărgăritarelor ascunse, ~ Drept răsplată pentru ceea ce au împlinit. ~ Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat ~ Ci numai cuvântul: «Pace! Pace!¹» Și

¹ Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Primul grup (de oameni) care va intra în Paradis va (străluci) ca luna într-o noapte cu lună plină. Ei nu vor scuipa și nu-și vor sufla nasul și nici nu vor urina. Obiectele lor acolo vor fi din aur, iar pieptenii lor din aur și argint; în cădelnițele lor (vase în care tămâia este arsă) vor arde lemn de aloe, iar transpirația lor va miroși asemeni moscului. Fiecare dintre ei va avea două soții; măduva oaselor picioarelor soțiilor vor fi văzute prin carne datorită frumuseții lor excesive. Ei (oamenii Paradisului) nu se vor diferenția între ei și nici nu se vor**

oamenii mâinii drepte – ce sunt oamenii mâinii drepte? ~ [Ei se vor afla printre] jujubierii fără spini ~ Și bananierii cu ciorchini rânduți ~ Sub umbră întinsă ~ Și lângă apa care curge ~ Și roade multe, ~ Fără întrerupere și fără opreliște (prin schimbarea anotimpurilor) ~ Și paturi ridicate. ~ Noi le-am ridica pe ele (pe hurii) desăvârșite ~ Și le-am făcut pe ele neprihănite, ~ Mlădioase și toate de o vârstă.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 56:15-37]

• vor contempla cu privire la cei aflați în Casa Suferinței: Iadul. Allah ne spune în Coranul cel Glorios:

„Iar oamenii mâinii stângi – ce sunt oamenii mâinii stângi? ~ (Ei se vor afla în mijlocul) vântului arzător și apei clocotite, ~ La o umbră de fum negru, ~ Nici răcoros, nici plăcut. ~ Cu adevărat, ei au fost înainte de aceasta în îndestulare.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 56:41-45]

Ei au preferat să îi adore pe alții în locul lui Allah în loc să Îl adore doar pe adevăratul lor Domn și Creator. Ei i-au creat parteneri lui Allah. Aceasta (cele arătate mai sus) sunt rezultatul ingratitudinii lor, subestimării și relei opinii cu privire la Allah:

„Apoi, voi cei care sunteți rătăciți și tăgăduiți (Ziua Învierii) ~ Cu adevărat veți mânca dintr-un pom de *zaqqum* (un pom din infern, asemănător cu pomii din deșert care face cele mai amare și urâte fructe) ~ Și vă veți umple burțile din el ~ Și veți bea, pe deasupra, apă clocotită; ~

urî: inima lor va fi asemeni unei singure inimi, iar ei Îl vor slăvi pe Allah dimineața și după-amiaza.” (Bukhari)

Așadar, veți bea cum beau cămilele însetate. ~ Acesta este ospățul [răsplata] lor în Ziua Judecării.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 56:51-56]

Notă finală

Vă cer să fiți corecți și să nu lăsați ura pe care o simțiți astăzi să se îndrepte împotriva islamului și ca anumite fapte rele ale unor musulmani să stea între voi și cunoștințele voastre cu privire la Islam.¹

Adevăratul subiect este mântuirea omului. Fiecare va fi responsabil pentru propriile fapte, iar religia lui Allah este una destul de cuprinzătoare: ea se ocupă, pe bună dreptate, și de necredincioși, și de făcătorii de rău.

Allah este Cel Drept și Înțelept, de aceea, întreaga omenire este chemată pentru a I se supune doar Lui, Unicul. El,

¹ Există o adevărată afacere făcută prin intermediul musulmanilor în întreaga lume. Se spune doar prea puțin pentru teroarea care este declanșată împotriva lor. De aceea, atunci când un musulman sau un grup de musulmani săvâșește o faptă rea, toate știrile vor vorbi despre „terorismul islamic”. Chiar înainte ca cercetările să fie terminate, presa deja speculează cu privire la înfățișarea oamenilor și se gândește dacă aceștia se potrivesc oamenilor din Orientul Mijlociu. Multe acte de teroare au fost și sunt făcute de către creștini, evrei sau budiști, însă nu auzim pe nimeni vorbind despre „terorismul iudaic”, „terorismul creștin” sau „terorismul budist”... Doar când acel rău este comis de musulmani, observăm această catalogare... Vă amintiți de IRA? Ați auzit vreodată vorbindu-se despre „terorismul romano-catolic”? Islamul nu aprobă niciun fel de act de terorism. Religia lui Allah nu aprobă nedreptatea făcută de cineva, fie el musulman sau nu

Preaînaltul, vrea ca întreaga Sa creație să se afle dincolo de adorarea oricărui alt lucru în afara Sa. Aceasta este semnificația islamului, iar ea corespunde cu firea naturală a omului, cu care acesta a fost creat. În Ziua Judecării, oamenii vor fi judecați în conformitate cu modul în care ei au acceptat sau respins Poruncile lui Allah, trimise odată cu ultima Revelație, Coranul.

În final, în cazul în care vă întrebați de ce am citat în această carte anumite versete atribuite Bibliei, știut fiind faptul că în interiorul acesteia apar modificări, voi explica aceasta după cum urmează:

1. poziția islamică cu privire la Biblie este aceea potrivit căreia ea conține atât adevăr, cât și minciună. Criteriul pe baza căruia poate fi găsit adevărul este acela de a cerceta Revelația trimisă după ea (Coranul), unde este afirmat cu claritate. Așadar, tot ceea ce este în concordanță cu Coranul este adevărat; în caz contrar, este minciună.
2. din cauza amestecului de adevăr și minciună, Allah a abrogat atât Biblia, cât și Tora, făcând Coranul ultima Mărturie până în Ziua Învierii.
3. prin urmare, citatele făcute fie sunt în concordanță cu Coranul, fie Coranul vine să le corecteze.

Și la Allah ne vom întoarce cu toții pentru Judecată...

Saaleh As-Saaleh

Appendix

Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!)

și Profetul Mohammed

***(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
în Biblie¹***

~ Evidențe biblice care atestă faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) este un rob al lui Dumnezeu, neavând nimic Divin ~

De:

Dr. Muhammad Taqueuddeen

Al-Hilaali

¹ Acest articol, intitulat inițial „*Isus și Mohammed (Pacea fie asupra lor!) în lumina Bibliei și a Coranului*” a fost extras din *Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt în limba engleză*

Introducere

Toată slava și gloria I se cuvin lui Allah; Unicul, care are Nume și Atribute perfecte, care nu are început și care nu este născut. El nu are pe nimeni egal, căci El este Cel Atotputernic și Omnipotent. El i-a trimis pe profeți și mesageri cu un Mesaj care să călăuzească întreaga omenire către lumina monoteismului, pentru a Îl adora pe El, Unicul, Singurul demn de adorare, și pentru a îi avertiza cu privire la consecințele teribile aduse de politeism și de asocierea de parteneri în adorarea lui Allah.

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra tuturor profeților și mesagerilor și în special asupra lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ultimul dintre profeți, ca și asupra tuturor celor care îl urmează pe Calea cea Dreaptă până în Ziua Învierii!

Creștinismul: oameni fără religie;

Islamul: religie fără oameni

Unui musulman nu îi lipsesc niciodată dovezile cu privire la puritatea și adevărul religiei sale, însă, ceea ce îi lipsește, sunt acei frați adevărați întru credință, care să fie fermi în credința lui Allah și care să creadă în ultimul Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care să ateste adevărul. Cu adevărat, în aceste timpuri, islamul este o religie fără de oameni (propovăduitori), în timp ce

creștinismul înseamnă oameni fără de religie și, cu toate acestea, prin eforturile lor, prin spiritul aventuros, răbdare și contribuții monetare, ei sunt capabili să falsifice adevărul și să facă ca minciuna să pară adevărată.

Din păcate, în această epocă materialistă, omenirea a devenit sclava averii, modei și locuințelor, uitând că nu este nimeni demn de adorare în afară de Allah și că în El, Unicul, trebuie să își pună toată încrederea.

Isus (Pacea fie asupra sa!)

și diavolul în Biblie

În Biblie, în Noul Testament, în capitolul al patrulea al Evangheliei lui Matei, în versetele șase și șapte, ni se arată în mod clar că Isus (Pacea fie asupra sa!) este un rob ascultător și muritor, iar Dumnezeu este Stăpân și Domn, potrivit spuselor sale din versetul al șaptelea:

„De asemenea este scris», a zis Isus: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.»

În acest capitol, putem citi că diavolul l-a purtat cu adevărat pe sus pe Mesia, pe care l-a dus din loc în loc. Așadar, se naște întrebarea: cum poate diavolul să îl poarte din loc în loc pe Dumnezeu?! Slava fie asupra lui Allah, care este deasupra unei asemenea blasfemii!

Apoi, diavolul îi cere să se prosterneze în fața sa și să îl adore pe el, ba chiar îl tentează cu averi lumești. Cum ar

putea diavolul să îndrăznească să comită o asemenea obrăznicie cu Dumnezeu?!

Atunci când diavolul a dorit să îl determine pe Isus (Pacea fie asupra sa!) să se supună poruncilor sale, el (Isus – Pacea fie asupra sa!) i-a răspuns:

„...este scris: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»” (Matei 4:10)

Fiii lui Dumnezeu

Isus (Pacea fie asupra sa!) nu s-a numit niciodată pe sine Fiul lui Dumnezeu, după câte știu, însă obișnuia să spună despre sine că este **„fiul omului”** (Marcu 2:10) și, în ciuda faptului că a auzit acel nume folosit pentru sine însuși, nu s-a opus, după cum ne spune Biblia, însă nici nu a considerat că acest titlu este unul exclusiv pentru el.

Potrivit termenului biblic utilizat în Vechiul și Noul Testament, orice persoană care se teme de Allah și este dreptcredincioasă este considerată a fi „fiul lui Dumnezeu”. În Matei 5:9 putem găsi:

„Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!”

De asemenea, în Matei 5:45, ni se spune:

„Ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în Ceruri...”

Dumnezeu Tatăl

În Matei 5:48, putem citi:

„Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

De asemenea, în Matei 6:1, găsim:

„...altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru care este în Ceruri.”

Mai mult decât atât, în Matei 7:21, putem citi:

„Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în Ceruri.”

N.B! Termenul „Doamne” din acest verset a fost tradus prin *Rabb* în versiunea arabă a Bibliei, astfel încât oamenii să fie convinși că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu! Însă, dacă cineva studiază și restul versetului, va observa că acesta este mărturie asupra supunerii Mesiei (Isus – pacea fie asupra sa! – în fața Voinței lui Dumnezeu). De aceea, traducerea corectă a acestui verset ar fi în felul următor:

„Nu oricine-Mi zice: «O, Stăpânul meu!» va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în Ceruri.”

În Matei 11:25, găsim:

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: «Te laud, Tată, Doamne al Cerului și al Pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.»”

Astfel, este evident din citirea versetelor anterioare din Biblie că termenul de „Tată” este utilizat pentru Dumnezeu în numeroase locuri ale Cărții sfinte, însă nu este niciodată utilizat în mod exclusiv pentru Mesia (Isus – Pacea fie asupra sa!).

Isus (Pacea fie asupra sa!) – adoratorul

În Matei 14:23 putem citi:

„După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage...”

Astfel, dacă el (Isus – Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu sau parte a lui Dumnezeu, atunci de ce se ruga? Este știut faptul că rugăciunea este dintotdeauna o formă de adorare, arătând nevoia și dependența cuiva de Mila lui Allah Cel Atotputernic, după cum a fost menționat în Coranul cel Nobil:

„O, oameni! Voi sunteți săraci [și aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Ghaniyy, Hamid [Cel De ajuns pentru Sine (și) Cel Vrednic de Laudă].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 35:15]

De asemenea, mai găsim:

„Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:93]

O poveste biblică

În Matei 15:22-28, putem citi:

„Și iată că o femeie canaanită a venit din ținuturile acelea și a început să strige către El: «Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac.» ~ El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: «Dă-i drumul, căci strigă după noi.» ~ Drept răspuns, El a zis: «Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.» ~ Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: «Doamne, ajută-mi!» ~ Drept răspuns, El i-a zis: «Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!» ~ «Da, Doamne», a zis ea, «dar și căteii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.» ~ Atunci Isus i-a zis: «O, femeie, mare este credința Ta; facă-ți-se cum voiești.» Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.”

În această poveste a femeii din Canaan, sunt câteva puncte demne de reținut:

1. lipsa de milă și de dragoste arătată de Isus (Pacea fie asupra sa! – dacă incidentul este relatat în mod corect);

2. discriminare degradantă cu privire la nobilii tribului său, însă nu și pentru alții;
3. mândrie tribală decadentă și prejudicii împotriva celor din jur, pe care îi numește câini;
4. o femeie politeistă ignorantă dezbate cu el și câștigă dezbateră.

Isus (Pacea fie asupra sa!) –

Profetul lui Allah

În Matei 19:16-17, putem citi:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-a zis: «Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?» ~ El i-a răspuns: «De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.»”

Astfel, din acest verset putem observa confirmarea supunerii sale (în fața Voinței lui Allah).

De asemenea, în Matei 21:45-46, găsim:

„După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei ~ și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroadă, pentru că ele Îl socoteau drept proroc.”

Aici apare dovada că toți cei care au crezut în Isus (Pacea fie asupra sa!) în timpul vieții sale nu au crezut că el este Dumnezeu sau Fiul lui Dumnezeu sau parte a doctrinei Trinității, însă ei au crezut în el doar ca profet. Cu adevărat, aceasta este o dovadă limpede împotriva celor care cred în Divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)... doar dacă ei ar medita asupra acestui fapt...

Isus (Pacea fie asupra sa!) – rob al lui Allah

În Matei 23:8, putem citi:

„Voi să nu vă numiți *Rabi!* Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați.”

Aici, este dovada clară că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost un rob al lui Allah și că există un Singur Stăpân și Domn și Acesta este Allah. În versiunea arabă a Bibliei, acest verset a fost tradus în așa fel încât Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie considerat a fi Stăpân și Domn, în timp ce în versiunea englezească, termenii utilizați se apropie mai mult de forma originală.

În Matei 23:9, găsim:

„Și «Tată» să nu numiți pe nimeni pe Pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în Ceruri.”

Din acest verset, se poate observa că această relație de „tată” și „fiu” este destinată să fie o relație între Dumnezeu și robii

Săi: se înțelege într-un sens general și nu în mod specific pentru Isus (Pacea fie asupra sa!).

În Matei 24:36, putem citi:

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din Ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”

Aceasta este o dovadă limpede că Ceasul final rămâne necunoscut oricui altcuiva în afară de Allah, iar din versetul de mai sus putem observa că știința lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este imperfectă, la fel ca la oricare altă persoană, doar Allah este Atoateștiutor și Omniscient.

În Matei 26:39, găsim:

„Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat, zicând: «Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.»”

De aici, putem observa că persoana care vorbește nu cunoaște Voința lui Allah și înțelegem că cel care vorbește este, de fapt, robul lui Allah.

Alcătuirea Bibliei

În Matei 27:7-8, putem citi:

„Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia «Țarina olarului» ca loc pentru îngroparea străinilor. ~

**Iată de ce țarina aceea a fost numită până în ziua de azi:
«Țarina sângelui.»»**

Din aceste versete, putem înțelege că Biblia (Noul Testament) nu a fost scrisă în timpul vieții lui Isus (Pacea fie asupra sa!), ci aceasta a fost realizată la mult timp după ce evenimentele descrise au avut loc, fiind descrise din memoria oamenilor.

În Matei 27:46, găsim:

**„Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare:
«Eli, Eli, lama sabactani?», adică: «Dumnezeul Meu,
Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?»»**

Conform creștinilor, Isus (Pacea fie asupra sa!) a plâns cu voce tare, folosind cuvintele de mai sus, în timp ce era răstignit pe cruce. Prin aceasta, necredincioșii Îi aduc o insultă imensă lui Allah. Mai mult decât atât, este puțin probabil ca aceste cuvinte să fi fost folosite de un profet al lui Allah, deoarece un profet știe că Allah nu își încalcă niciodată o promisiune făcută, iar profeții nu s-au plâns niciodată împotriva lui Allah.

Isus (Pacea fie asupra sa!) – predicator al monoteismului (tawhiid)

În Ioan 17:3, găsim scris:

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.”

De asemenea, în Marcu 12:28-30, putem citi:

„Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El și L-a întrebat: «Care este cea dintâi dintre toate poruncile?» ~ Isus i-a răspuns: «Cea dintâi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este un singur Domn”; ~ și: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.”; iată porunca dintâi.»”

În Marcu 12:32 găsim:

„Cărturarul I-a zis: «Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El.»”

În Marcu 12:34 putem citi:

„Isus a văzut că a răspuns cu pricepere și i-a zis: «Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.»...”

Prin aceste versete, Isus (Pacea fie asupra sa!) însuși a mărturisit că Dumnezeu este Unul Singur și că nu este nimeni demn de adorare în afară de el și că oricine crede în Unicitate Sa va fi alături de Împărăția lui Allah. De aceea, oricine îi asociază parteneri lui Allah sau crede în Trinitate se află departe de Împărăția Sa, iar oricine este departe de Împărăția lui Allah este un dușman al Său.

În Matei 24:36, citim:

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”

Adaug: un text similar a fost citat de la Matei, care este în concordanță perfectă cu ceea ce găsim scris în Coran și anume că nimeni nu știe când va sosi Ceasul (Ziua Judecării) cu excepția lui Allah. Acest lucru demonstrează că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost un rob al lui Allah și că nu avea nicio formă Divină: faptul că el era o întrupare a lui Dumnezeu nu este altceva decât o invenție a oamenilor din Canaan.

În Ioan 20:16-18, găsim:

„Isus i-a zis: «Marie!» Ea s-a întors și I-a zis în evreiește: «Rabuni!», adică: «Învățătorule!» ~ «Nu mă ține», i-a zis Isus, «căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.» ~ Maria Magdalena s-a dus și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus aceste lucruri.”

În cuvintele de mai sus, putem observa că Isus (Pacea fie asupra sa!) mărturisește în mod clar că Allah este Dumnezeul său și Dumnezeul celor prezenți, neexistând niciun fel de diferență între adorarea sa și adorarea lor și credința în Unicitatea lui Allah.

Cu adevărat, cei care cred că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu comit blasfemie la adresa lui Allah și îl trădează pe Mesia (Isus – Pacea fie asupra sa!), la fel cum o fac și cu toți profeții și mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!).

***Profeții biblice despre venirea lui Mohammed
(Pacea și binecuvântarea lui Allah
fie asupra sa!)***

În Ioan 14:15-16, găsim scris:

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. ~ Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un *alt Mângâietor*, care să rămână cu voi în veac.”

Teologii musulmani au spus că acest „**alt Mângâietor**” este Mohammed, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și faptul că el „**va rămâne în veac**” se referă la perpetuarea legilor sale și a modului său de viață, la fel ca și la Carte (Coranul), care i-a fost revelată lui.

În Ioan 15:26-27, citim:

„Când va veni *Mângâietorul*, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. ~ Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.”

De asemenea, în Ioan 16:5-8, găsim:

„Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: «Unde Te duci?» Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima. ~ Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, *Mângâietorul* nu va veni la voi; dar, dacă Mă

duc, vi-L voi trimite. ~ Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”

Mai mult, în Ioan 16:12-14, este scris:

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. ~ Când va veni Mângâietorul, *Duhul adevărului*, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. ~ El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”

În Ioan 16:16, este scris:

„Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.”

Teologii musulmanii au stabilit că acea persoană descrisă de Isus (Pacea fie asupra sa!), despre care spune că va veni după el nu poate fi alta decât Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), deoarece descrierea făcută în versetele de mai sus i se potrivește doar Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Această persoană pe care a prezis-o Isus (Pacea fie asupra sa!) și care va veni după el este numită în Biblie «*paracletos*». Acest cuvânt a fost șters mai târziu de către interpreți și traducători, care l-au schimbat cu „Spiritul Adevărului” și, în alte locuri, cu „Mângâietorul” și, uneori, cu „Duhul Sfânt”.

Finalitatea dovezilor cu privire la povestea inventată a crucii

1) Biblia mărturisește că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost cunoscut printre evrei, el obișnuind să predice și să țină predici în Templul lui Solomon din Ierusalim. De aceea, nu era necesar ca ei să angajeze un evreu pentru treizeci de arginți, care să îl călăuzească, după cum este relatat la Matei.

2) S-a relatat că unul dintre apostoli, numit Iuda Iscarioteanul, a fost luat ca apostol de la evrei de către Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru a îi călăuzi. Apoi, ei l-au condamnat, după ce Iuda, după ce s-a disociat el însuși de actele lor, s-a sinucis. Toate acestea au avut loc în mai puțin de douăzeci și patru de ore. Contradicțiile sunt grăitoare.

3) Cea mai clară dovadă, care singură este o dovadă suficientă pentru a discredita această poveste, este cea din momentul în care evreii au pronunțat sentința de moarte asupra lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și așteptau aprobarea de la dregătorul lor, Pontius Pilat:

„Isus S-a înfățișat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: «Ești Tu „Împăratul iudeilor”?» «Da», i-a răspuns Isus, «sunt.» ~ Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoților celor mai de seamă și bătrânilor. ~ Atunci Pilat I-a zis: «N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?» ~ Isus nu i-a răspuns la niciun cuvânt, așa că se mira foarte mult dregătorul.” (Matei, 27:11-14)

Creștinii vor considera că versetele de mai sus arată faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) a vrut să moară pe cruce pentru salvarea întregii omeniri și pentru iertarea păcatelor acesteia. Dacă este așa, atunci de ce l-a cerut lui Dumnezeu să întoarcă acel pahar (moartea) de la el? De ce a plâns atunci când se afla pe cruce (după cum ei înșiși spun), spunând: **„O, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?”** Cum ar fi putut el rămâne tăcut atunci când adevărul a fost contestat? El era bine-cunoscut pentru predicile sale inspiraționale, menite să îi provoace pe rabinii evrei. Nicio persoană sănătoasă nu ar putea crede așa ceva. Însă, dacă povestea crucii nu va fi aprobată, atunci fundația care se află la baza creștinismului va fi distrusă.

Musulmanii cred că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost răstignit de către evrei, după cum ne spune Allah în Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, într-o manieră clară:

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut (cineva) să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus) au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Aziz, Hakim [Puternic și Înțelept].”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:157-158]

Evreii înșiși, la fel ca și întreaga lume creștină, cred că el a fost răstignit. Drept dovadă împotriva opiniilor lor și pentru a demonstra adevărul verdictului musulmanilor cu privire la

Biblie, am pregătit următorul set de întrebări bazat pe Evanghelia lui Matei din Noul Testament al Bibliei (capitolele 26 și 27):

1) Cei care l-au capturat pe Isus (Pacea fie asupra sa! - conform propriei presupunerii) îl cunoșteau în persoană? Sau nu îl cunoșteau deloc?

Matei mărturisește că aceștia nu îl cunoșteau deloc.

2) A fost el capturat în timpul zilei sau în timpul nopții?

Matei ne spune că aceasta s-a întâmplat noaptea.

3) Cine a fost cel care i-a călăuzit pe oameni la el?

Matei ne spune: era unul dintre cei doisprezece apostoli ai săi, numit Iuda Iscarioteanul.

4) I-a călăuzit el pe gratis sau a făcut aceasta pentru o răsplătă dinainte fixată, pe care ei au oferit-o special pentru el?

Matei ne spune: el i-a călăuzit la Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru o răsplătă dinainte fixată, constând în treizeci de arginți.

5) Care a fost condiția lui Isus în acea noapte?

Matei ne spune: el s-a temut și, prosternându-se în rugăciune, a spus:

„... Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta!...” (Matei, 26:39)

Este de necrezut faptul că asemenea cuvinte pot veni de la un credincios în Dumnezeu, ca să nu mai vorbim de un profet al lui Dumnezeu, deoarece toți credincioșii știu că Dumnezeu este cu putere peste toate lucrurile.

6) Care a fost starea celor unsprezece apostoli ai săi?

Matei ne spune: somnul i-a cuprins pe ei în acea noapte.

7) A fost Isus (Pacea fie asupra sa!) mulțumit de starea în care i-a găsit?

Matei ne spune (versetele 40-46): el nu era mulțumit, fapt pentru care i-a trezit spunându-le: **„Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”** Apoi, el s-a întors din nou și i-a găsit iarăși dormind, fapt pentru care i-a trezit și le-a spus același lucru. Această slăbiciune nu putea fi observată la elevii drepecți, chiar dacă aceștia erau elevii unui profesor drept obișnuit, ca să nu mai vorbim de apostolii lui Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!).

8) L-au ajutat apostolii atunci când acești ticăloși l-au capturat?

Matei ne spune: l-au părăsit și au fugit.

9) Isus (Pacea fie asupra sa!) a avut încredere în apostolii săi în acea noapte?

Matei ne spune: Isus (Pacea fie asupra sa!) le-a spus că ei îl vor părăsi, apoi le-a spus:

„«Adevărat îți spun», i-a zis Isus, «că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine

de trei ori.» ~ Petru I-a răspuns: «Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.» Și toți ucenicii au spus același lucru.” (Matei 26:34-35)

Și cu toții știm ce s-a întâmplat apoi...

10) Cum l-au capturat acești ticăloși?

Matei ne spune: ei au venit cu săbii și ciomege, fiind călăuziți de un evreu, capturându-l apoi după cum este descris în versetul 57:

„Cei ce au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.”

Acolo, ei au pronunțat sentința de moarte asupra lui. Atunci, ticăloșii l-au luat deoparte și l-au scuipat în față, l-au bătut cu pumnii, după care l-au dezbrăcat de hainele lui și l-au îmbrăcat cu o haină stacojie, au împletit o cunună de spini pe care i-au pus-o pe cap și o trestie în mâna dreaptă, bătându-și joc de el și spunându-i: **„Acesta este Isus, Împăratul iudeilor.”** În același mod, ei și-au bătut joc de el de mai multe ori.

11) Cine a luat decizia finală de a pronunța sentința de moarte împotriva lui?

Matei ne spune: acesta fost Pontius Pilat, un grec numit de către romani drept dregător al zonei Palestinei de astăzi.

12) Atunci când ticăloșii l-au adus pe bărbat în fața dregătorului, informându-l asupra faptului că preoții evreilor l-au condamnat la moarte prin răstignire conform Legii lor (Tora), i-a crezut acesta fără a mai cerceta?

Matei ne spune: el nu i-a crezut și l-a întrebat: „**...N-auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?...**”, însă el a rămas tăcut. Întrebarea a fost repetată, iar el a rămas în continuare tăcut. El a rămas tăcut în vederea adevărului; era esențial pentru el, chiar dacă nu era considerat un profet pentru a clarifica adevărul și a nega acuzațiile false ale evreilor. Soția dregătorului a mers la acesta și i-a spus: „**...Să n-ai nimic a face cu Neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui...**”

Biblia ne arată că Isus (Pacea fie asupra sa!) obișnuia să țină discursuri lungi în fața evreilor, muștrându-i și avertizându-i, de multe ori, chiar defăimându-i. Atunci, de ce el a rămas tăcut în acea zi? Intențiile dregătorului de a stabili adevărul.

13) Cum a fost el răstignit conform presupunerilor lor?

Matei ne spune: ei l-au răstignit între doi tâlhari, care îi spuneau, bătându-și joc de el: „*Dacă tu ești credincios, atunci salvează-te!*”

14) Acest fapt a fost o mare nenorocire. Ce a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) atunci când se afla pe cruce, conform presupunerilor acestora?

În Matei 27:46, găsim:

„Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: «Eli, Eli, lama sabactani?», adică: «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?»”

Aceasta nu este altceva decât o pregnantă declarație de necredință în fața oricărei autorități teologice. Oricine afirmă

astfel de lucruri despre un profet nu este altceva decât un necredincios conform tuturor religiilor revelate.

Allah Cel Atotputernic ne avertizează în Coran asupra blasfemiilor produse de evrei și creștini, conform cărora Isus (Pacea fie asupra sa!) este o întrupare a lui Dumnezeu (Allah) și fiul lui Dumnezeu (Allah) sau prin respingerea lui în totalitate. De asemenea, ne mai spune că aceștia ar trebui să se raporteze la el ca la un mesager al lui Allah:

„Și nu va fi niciunul dintre oamenii Cărții (evreii și creștinii) care să nu creadă în el (Isus, fiul Mariei, ca fiind doar un Mesager al lui Allah și o ființă umană) înainte morții sale (în momentul apariției Îngerului morții – în Ziua Judecății). Iar în Ziua de Apoi, el (Isus) va fi martor împotriva lor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:159]

تم بحمد الله

اللهم صل على نبينا محمد وعلى آل وصحبه وسلم

www.islamhouse.com